

A Máriás Papi Mozgalom újévi körlevele

(Ez a körlevél a Máriás Papi Mozgalom nemzetközi felelősének újévi körlevele, mely hivatalosan egy „belső” körlevél, tehát a Máriás Papi Mozgalom papjaihoz, híveihez szól. Az itt megjelentetett anyagból – mivel ez sok egyéb hívóhoz is eljut – lehangyuk a Máriás Papi Mozgalom belső életéről szóló beszámolót és tervet, csak az rövid bevezetést és az elmélkedést adjuk közre – a szerkesztő.)

*Üdvözlégly Mária
Mária Isten Anyja*

Genova, 2015. január 01.

Máriás Papi Mozgalom Országos és Területi Felelőseinek

Szeretteim!

Az újév kezdetén maradjunk lelkileg egyesülve az imában, különösen a Cönákulumokéban, melyek segítenek minket, hogy hűségesek maradjunk a Kék Könyvhöz, amely soha nem volt annyira csodálatos módon időszerű, mint mostanában (lásd Lk 18,31): „Azok számára, akik hallani és érteni akarnak, most már minden nyilvánvalóvá lett” (1984. 12. 24.). „Minden ember szenvedéseinek növekednie kelj. Fogadjátok el a szenvedéseiteket, ahogy Édesanyátok is elfogadta...: megéreztem, hogy ezt a sok szenvedést az Atya kéri tőlem... Most tőletek is imát és szenvedést kérek, szeretett fiaim, mint személyes közreműködéseket, hogy méltó hajlékot készítsetek Jézusnak, aki hamarosan visszatér dicsőségben... Szervedjetekek türelemmel és bizalommal. Mindaz a szenvedés, amelyet tőletek az Úr rajtam keresztül kér, hozzátartozik szeretetteljes tervéhez” (1984. 12. 24.).

A megszentelt élet ezen évében kérjük a Szűzanyától, hogy „Vele és Átala jól éljük meg minden kötelezettségünket, melyet keresztségünk és pappá szentelésünk révén magunkra vállaltunk”.

Elmékedés

Vesszük Szent II. János Pál 2000. május 13-án Fatimában tartott szentbeszédét, Jácinta és Ferenc boldoggá avatása alkalmából: „Mennyi áldozat (volt) a második évezred elmúlt utolsó századában! ...**A Fatimai Üzenet felhívás a megtérésre, az emberiségnek tett felhívás, hogy ne váljék a Sárkány játékszerévé**” (lásd Jel 12,3), mint ahogy az egész XX. században (megtörtént). De Fatimánál, mondja a Szentatya, van egy másik „nagy apokaliptikus Jel”: „**Az isteni terv szerint, az Égből lejtött erre a földre az Atya kiváltságos kicsinyeinek a megkeresésére „egy napba öltözött Asszony” (Jel 12,1). Ő beszél nekik az anya hangjával és szívével.**” (Így is az „én könyvem volt annak az eszköze, hogy égi Édesanyátok hangját, anyai szabadító tervem megnyilatkoztatását és a felhívást sok szeretett gyermekem szívébe, lelkébe eljuttassa.” 1984. jan. 21.).

Ettől a szentbeszédtől következik, hogy **beszélhetünk ezekről az időkről, mint apokaliptikus időkről (Jel 12). (Ez nem az utolsó illuminátusnak (felvilágosult szektásnak) a fantáziája, hanem megvan (hozzá) II. János Pál Pápa tekintélye.**

A M.P.M. úgy mutatkozik, mint a Fatimai Üzenet folytatása, úgy is, mint apokaliptikus üzenet: „Az utolsó Fatimai jelenésem alkalmával bekövetkezett napcsoda csak prófétai jel volt, figyelmeztetve benneteket, hogy **tekintsetek mindnyájan a még lepecsételt könyvre**” /Jelenések könyvére/, (1987. okt. 13.).

Ez a nyitja annak, amit hivatva vagyunk megérteni „a Napba öltözött Asszonnyal” szembenálló első „apokaliptikus vadállatot” (ami nem más, mint) a vörös sárkány; és a mi időnk számára a marxista ateizmus (1989. május 14.). A Katolikus Egyház Katekizmusa „téves messianizmusnak” nevezi (CCC 676), vagyis „téves Krisztusnak” (lásd Mt 24,4). Agresszív formát öltött a világ meghódítására pontosan négy napon belül a napcsoda után: Oroszországban 1917. október 17-én elkezdődött a bolsevista forradalom. „**Hetven éve**

történt, hogy Ellenfelem, a Sátán feljött közetek a mélységből, hogy egész rettenetes hatalmával megnyilatkozzék, mint a vörös Sárkány” (1987. október 13.).

Követve a Jelenések aktualizáló olvasását, felfedezhetjük a párduchoz hasonló „vadállatban” a gyakorlati ateizmust, mely újra akarja ismételni minden nemzet szintjén „együtt összeesküdve”, az eredeti lázadás bűnét „Isten ellen és az ő Krisztusa ellen”. Ezt a lázadást egy humanizmus messianista formája alatt mutatkozik, mely önmagát üdvözíti. CCC 675: „Az üldöztetések... feltárják a „gonoszság misztériumát”, amely **a vallási félrevezetés alakjában húzódik meg, az emberek problémáira nyilvánvaló megoldást kínál az igazságtól való elpártolásuk által.** A vallási félrevezetés csúcán az Antikrisztus tevékenysége áll, vagyis az álmessiasé, amelyben az ember önmagát dicsőíti, Isten helyére állva, és a Messiás helyébe, aki testben jött el”. („**Szeplőtelen Szívem különleges ajándéka erre az időre a Katolikus Egyház Katekizmusa**, amit a Pápám úgy akart közzé tenni, mint végső és fénylő tanúságtételét” (1993. január 1.).

Ennek a téves humanizmusnak, ennek a téves univerzális messianizmusnak a célja nem csak az, hogy tagadja az Istent, hanem hogy káromolja is Őt. A Kék Könyv egyes részei így világosan megnevezik ezt a „vadállatot”, melynek a nevét fölöslegessé válik kimondani, ugyanúgy hiábavaló, sőt veszélyes egy mérges kígyó testére taposni, ha (az illető) nincs abban az állapotban, hogy széttiporja a fejét. Azonban hagyjuk bizalommal a Szűzanyára, hogy tegye meg, mert ez (az), amit Ő tenni fog „a végén”, amint írva van a Biblia elsőtől (Ter 3,15) az utolsó (Jel 20,1-3) lapjáig. „Végül az én Szeplőtelen Szívem fog diadalmaskodni”.

Folytatva még, a Jel 13,11-ben olvasunk a bárányhoz hasonló vadállatról: a „hamis próféta”, vagyis az antikrisztus személyében jön („in persona”), aki sajnos „a mieink közül származik” (1Jn 2,19), ami hasonló Júdás misztériumához. Átadja majd az Egyházat az ellenségeinek egy csókkal, a szeretet egyik jelével az (Egyház felé), hogy jobban elárulhassa Azt. „Tehát hányan hagyják el e szegény fiaim közül ma is az Egyházat, vagy bírálják és támadják, vagy egyenesen el is árulják, és kiszolgáltatják Ellenfelemnek! ’Júdás, csókkal árulod el az emberfiát?’ ” (1978. március 19.).

Nem kell kísértetni az Istent, kérdezve: „Uram, ki az?” (Jn 13,25). Jézus soha sem pontosította az apostolai előtt, ki lenne az áruló. (Pontosítás) jelenti egy személynek az elítélését. Engedelmeskedjünk bizalommal Égi Édesanyánknak. „A nyelvetek oldódjon meg a jóság, a szeretet, az igazság szavaira... Értelmetek csak a béke és az irgalmasság, a megértés és a mentés gondolataira nyíljék meg, és soha ne ragadja el az ítékezés és a bírálat, még kevésbé a gonoszság és a kárhoztatás” (1981. március 4.). „Szeplőtelen Szívemben alapozom meg belső kiegyensúlyozottságotokat, szeretett fiaim, mert ma szükség van arra, hogy egyre körütekintőbbek és kiegyensúlyozottabbak legyetek” (1979. március 25.).

Ezért Stefano (Gobbi) atya nem akarta, hogy a Cönákulumokon osztogassanak vagy vitassanak más írásokat, vagy üzeneteket a Kék Könyvön és az elmékedésein kívül. Ez egy feltétele, hogy Cönákulumokat tartsanak, (tehát) ezektől tartózkodni kell.

Jézus csak a szeretett tanítványnak, aki a vállára borult, közölte, hogy kicsoda az áruló. az utolsó pillanatban. Ez egy szörnyű titok... A Szűzanya nem mondja, hogy ki lesz nyilatkoztatva, ki tudja, melyik misztikustól, és még kevésbé, hogy az interneten, de mond valamit, ami felelőssé tesz mindenkit: „... **magukból az Egyházban és a világban történő eseményekből válik nyilvánvalóvá**”. (1993. március 15.). Tehát azt az eseményekből kell felismernünk, a szemünkön keresztül, melyek látnak, a füleken keresztül, melyek hallanak, intelligenciánkon keresztül, mely megérti (azt). Így kellett megfontolni „Krisztus tetteit” (lásd Mt 11.2-4 és 13,15); így kell megfontolni az antikrisztus tetteit (2Tessz 2,9-12). A Szűzanya kér még egy „tudatos” (1977. július 25.): „megfontolt és kiegyensúlyozott” engedelmességet, az nélkül, hogy valamit is elvennénk az igazságból, különben Jézus szemrehányást tehet: „Képmutatók! A föld és az ég jeleiből tudtok következtetni, miért nem ismeritek föl a mostani időt? Miért nem ítéletek meg magatok, mi a valóság?” (Lk 12,56-57).

Olvassuk 1978. február 10-ei (üzenetet): „A sötétség leereszkedik majd az Egyházra, és még sűrűbb lesz, azt követően, hogy égi Édesanyátok magához veszi első kedves fia, VI. Pál lelkét, aki most végső áldozatát készül bemutatni a kereszten.” De volt nekünk II. János Pál Pápánk, lásd 1979. jan. 1: „Éppen most, amikor a Sátán azt képzelte, hogy győzött, miután Isten elfogadta VI. Pál Pápa és I. János Pál Pápa áldozatát, elnyertem Istentől az Egyház számára azt a Pápát, akit én készítettem fel, én neveltem.” Majd: „Amikor ez a Pápa beteljesíti Jézustól rábízott feladatát, és Én leszálok az Égből, hogy elfogadjam áldozatát, akkor benneteket az akkorra általánossá váló hitehagyás sűrű sötétsége vesz körül. Csak az a kis maradék tart ki hűségben, amely ezekben az években anyai meghívásomat elfogadva engedi, hogy Szeplőtelen Szívem biztos menedékébe zárjam.” (1991. május 13.).

Gobbi atya mondta a 2008-as körlevelében: „Az Egyház ekkora drámai helyzete előtt találjuk magunkat, hogy XVI. Benedek Pápa így írja le: 'Uram, minket az Egyház ennyire piszkos öltözete és tekintete megrémít. De mi magunk vagyunk, akik bepiszkítsák. Mi magunk vagyunk, akik minduntalan elárulják, a mi minden nagy szavaink és nagy gesztusaink után. Légy irgalmas az Egyházzal iránt: a belseje iránt is, Ádám minduntalan elesik. Az eleséseinkkel lerántunk téged a földre, és a **Sátán kinevet**, mivel reménykedik, hogy többé nem bírsz felkelni ebből az elesésből, reménykedik, hogy Te, mivel le lettél rántva a földre az Egyház elesése által, legyőzötten maradsz a földön.” (Ratzinger Bíboros, most már XVI. Benedek Pápa, Keresztút 9. állomása, 2005. március 25.).”

„Van egy másik rejtett tanács is, amely mindennap bíraskodik és ítélkezik felette, gyakran azok alkotják, akiket saját népéből ruházott fel hatalommal.” (1981. április 17.). Ez a rejtett tekintély tanácsa diktátoros (lásd ApCsel 5,28). Az utolsó idők apostolai látják, hogy „alattomosan de határozottan” meg van tiltva, hogy beszéljenek a Hit egyes igazságairól, mivel (ezek az igazságok) nem alkalmasak a mai idők mentalitásához. „A relativizmus diktatúráját építik” mondta a későbbi XVI. Benedek a Konklávé megkezdésének a szentbeszédében 2005. április 18-án: „(Ha valaki) az Egyház credo-ja szerinti tiszta hittel rendelkezik, (akkor azt az illetőt) gyakran a fundamentalizmus címkéjével látják el. Míg a relativizmus, (ami nem más, mint) engedni magunkat, hogy egy tanítás bármilyen szele ide-oda dobáljon (Ef 4,14) (úgy) jelenik meg, mint egyetlen magatartás a mai idők magaslatán”.

Boldog VI. Pál prófétailag előrelátta ezt az időt: „A katolicizmuson belül (úgy) tűnik, hogy uralkodik egy nem katolikus típusú gondolkodás, és megtörténhet, hogy ez a nem katolikus gondolkodás a katolicizmus belsejében a legerősebbé válik. De nem fogja soha az Egyház gondolkodását képviselni. Szükséges, hogy megmaradjon egy kis nyáj, bármilyen kicsi is legyen.” VI Pál titkos, Jean Guiton (1986) 152-153. („**Gyakran imádkoztatók a hitvallást** (1968. június 29.), amelyet első kedves fiam, a már ide fölvetett VI. Pál Pápa állított össze, tekintetre e nehéz időkre.” 1986. dec. 3.).

Az antikrisztusnak az igaz Krisztust kell felváltania az Egyházban. Hol van „maga Krisztus, a mi Húsvétünk” (CCC 1324), az Egyházban? Az Oltáriszentségben. Tehát a küzdelem most az Oltáriszentség misztériumára összpontosul. 2Tessz 2,3-4-ben olvasni, hogy az antikrisztus mindenk fölé emelkedik, amit Istennek és szentnek nevezünk”, vagyis az Oltáriszentség fölé. Soha nem teszi ezt világosan, hanem mindig alattomos kétértelműséggel, annyira hogy sikerül az antikrisztusnak „eltörölnie az áldozatot” (Dán 12,11). „Elfogadva a protestáns tanítást, azt mondják majd, hogy a szentmise nem áldozat, csupán a szent vacsora, vagyis annak emléke, amit Jézus az utolsó vacsorán végbevitt.” (1992. dec. 31.). (Ezt) a „történelem Jézusát” lefokozzák a múltra, akit ez a rejtett tanács a „Hit Krisztusának” nevez, de (ez) egy hamis Krisztus egy hamis Egyházban.

Szent II. János Pál *Ecclesia de Eucharistia*” 10. pontjában írja: „Olykor meglehetősen csonkán értelmezik az Eucharisztia misztériumát. Megfosztván áldozati jellegétől, úgy tekintik, mintha nem volna egyéb, mint egy testvéri összejövetel étkezéssel... **Az**

Eucharisztia túlságosan nagy ajándék ahhoz, hogy megengedhetne leszűkített és kétértelmű értelmezéseket.”

Itt van minden apokaliptikus támadásnak a gyújtópontja Isten ellen, Krisztusa ellen, az Ő Egyháza ellen. Nem beszélve még (arról amit) „az egyre jobban terjedő fekete misék alatt, az ördögi és szentségtörő kultuszban kell elszenvednie. Ennek tetőfokán leírhatatlan és trágár cselekedetek történnek a legszentebb Oltáriszentség ellen.” (1988. március 31.).

„Arra vagytok hivatva, hogy mindinkább az **Oltáriszentségben jelenlévő Jézus apostolaivá és új vértanúivá váljatok.**” (1978. július 13.). Az Egyházat rövidesen egy újabb, eddig még nem ismert rettenetes üldözés fogja megrázni”. (1988. november 12.). „A Sátán egyre nyíltabban készíti cselszövéseit Egyházamban.” (1975. december 31.). „Látszólag minden nyugodt, és úgy tűnik, hogy minden jól megy. Valóságban... ezek azok az idők, amelyeket megjövendöltem. Bíborosok bíborosok ellen, püspökök püspökök ellen, papok papok ellen támadnak, és Krisztus nyáját ragadozó farkasok tépik szét, akik védtelen és szelíd bárányként lopakodnak be az Egyházba. Közülük néhány még felelősségteljes helyet is betölt. Rajtuk keresztül sikerült a Sátánnak oda behatolnia, és az Egyház csúcsán működni.” (1986. szeptember 6.). „Ez a megosztás hamarosan nyílt, erős és kiterjedt lesz, és akkor nektek kell az egyesítő köteléknek lennetek, hogy összefogjátok azokat, akik a hit egységében akarnak maradni.” (1985. július 5.). „Immár elérkezett az az idő, amelyet Zakariás próféta megjövendölt.” (13,7-9) 1992. november 22. lásd 1995. március 11.).

„Az Egyház... készül a Golgota csúcsára, hogy ott keresztre feszítsék és megvívja haláltusáját... Egyházunk feltámadásának bizonyosságában várakozunk.” (Nagypéntek, 1982. április 9.). Ezt a CCC (Katolikus Egyház Katekizmusa) 677 is meghirdette: „Az Egyház Isten országának dicsőségébe nem léphet be másképpen, mint az utolsó húsvétján keresztül, amellyel követi Urát a halálban és a feltámadásban.”

„E rettenetes megpróbáltatás véres ostora alatt hogyan lesztek képesek elkerülni a pusztulást, a csüggedést, hogy lesztek képesek megmaradni erősnek a hitben, és csak Jézusban és Evangéliumában hinni? Szeplőtelen Szívem válik legerősebb védelmezőtökké...” (1986. június 7.).

Az első dolog, amit tenni kell tehát a bizalom: „Erre csak egyféleképpen válaszoljatok: ajánljátok fel nekem a fájdalmat, amelyet elviseltek, és legyetek bizalommal, bizalommal, bizalommal égi Édesanyátok iránt.” (1978. február 11.). „Mindenkor ez a bizalom szolgált a Mindenhatónak arra, hogy minden korban megvalósítsa tervét”. (1976. július 26.). Egyedül csak Szeplőtelen Szívemre figyeljete. Ide meneküljete. itt melegedjete fel, és itt erősödjete meg. Érezzete itt magatokat biztonságban. Bízátok magatokat teljesen erre a Szívre fenntartás nélkül: csak akkor feleltek meg az üdvösség nagy tervének.” (1976. március 15.).

A második (dolog, amit tenni kell), hogy többet imádkozzatek: „Oly nehéz és veszélyes pillanatok közelednek, hogy csak azok menekülhetnek meg, akik elfogadják hívásomat, hogy mindig Velem imádkozzanak.” (1991. november 21.). „A rózsafüzér alázatos és törékeny lánc alkotja azt az erős láncot, amellyel mozgásképtelenné teszem a világ uralkodóját, Isten és az Ő szolgálóinak ellenségét... Lehetőséget adtok égi Édesanyátoknak, hogy megkötözze a Sátánt, hogy így eleget tehessen küldetésének és széttiporja a fejét, vagyis örökre legyőzze és bezárja őt a tűzzel és kénkövel égő mélységbe.” (1992. okt. 7.). A Cönákulumok, **főleg a családi Cönákulumok (olyanok), mint „az éjben kigyúlt fáklyák, mint az engesztelés megbízható pontjai, mint az olyan nagyon áhított és nélkülözhetetlen menedék... hogy biztos lakhelyet nyújtsanak számotokra az immár a reátok váró nagy megpróbáltatásban.”** (1990. január 1.).

A harmadik (dolog, amit tenni kell), amint az elején mondtam, elfogadni türelemmel és bizalommal a szenvedéseket, melyeket a Mennyei Atya küld, hogy megfelelhessünk a Szeretet Isteni Tervének.

A mi reményünk természetfeletti. a keresztt alatt álló Máriáé: „Azt szeretném, hogy... legyetek mind mellettem, fájdalmas Édesanyátok mellett... hogy megtanítsalak benneteket... hősiesen remélni, a látszat ellenére is.” (1988. ápr.2.). „Egyházam számára ez nem a vég, teljes és csodálatos megújulása készül.” (1975. okt. 18.). „Szeplőtelen Szívem diadalának az új tavasza készül kibontakozni az Egyházban” (1979. márc. 9.). (Ez) a Könyv befejezése (1997. dec. 31.).

A Kereszt látszólagos veresége az „Atya szeretet-tervének” a részét képezi: „Ellenfelem egy napon úgy gondolja, hogy teljes győzelmet aratott a világon, az Egyházon és a lelkeken. Akkor lépek majd csak közbe – rettenetesen és győzelmesen – hogy annál nagyobb legyen veresége, minél biztosabb lesz abban, hogy mindörökké győzött.” (1975. okt. 18.).

„Ebben az időben a katolikus Egyházban megmarad egy kis maradék, amely mindig hűséges lesz Krisztushoz, az Evangéliumhoz és annak teljes igazságához. A kis maradék kicsi nyáját (Lk 12,33) képez, amelyet Szeplőtelen Szívem mélyén mindentől megőrzök.” (1988. jún. 11.).

Tetszik az Istennek, hogy így valósítsa meg az Ő üdvözítő szeretet-tervét, Márián keresztül, (Mária) Szeplőtelen Szívének szentelt kicsinyek gyengesége által.

Vele fogjuk énekelni örökre a Magnificatot az egyedüli Isten dicsőítésére.

Biztosítalak benneteket az imáimról és a testvéri áldásomról és sok imát és bizonyos híreket is várok részetekekről.

a ti kis testvéretek don Laurent Larroque atya
(Tengernek Csillaga XX/2.)